

SAMENDA is een variant van SAMANTHA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Herkomst niet geheel duidelijk; gaat waarschijnlijk terug op het Hebreeuwse werkwoord 'sjema' = 'horen'.

'-antha' zou een achtervoegsel zijn naar het voorbeeld van Adamantha, Armanta, Jolantha, Salantha enz.

*

Samthann (ook **Samantha**, **Sametane** of **Samthana**) van **Clonbroney**, Ierland; abdis; † **739**.

Feest 19 december.

Zij stond aan het hoofd van klooster Clonbroney in Ierland. De verhalen die over haar bewaard zijn gebleven, getuigen van humor en slimme heiligheid. Bij wijze van uitzondering voor die tijd komen er geen wonderen in voor.

*

Legende

Eens ontmoette zij aan de rivier die langs het klooster liep, een kluizenares. De vrouw had een tas bij zich, waarin een pasgeboren baby bleek te zitten. Die baby vormde natuurlijk een schandvlek op haar maagdelijke staat, en ze was juist van plan om zich ervan te ontdoen door het kind te verdrinken, toen ze dus moeder Samthann tegen het lijf liep. Deze riep haar toe: "Komt dat even goed uit: ik heb altijd al zo'n lief klein jongetje willen hebben om zelf op te voeden!" Zo nam ze het kind onder haar hoede; later zou daar natuurlijk een toegewijde monnik uit groeien.

Wat die arme zondares betreft: Samthann gaf haar bemoediging en troost, en begeleidde haar enige tijd van zeer nabij. En omdat ze wel doorhad, dat het eenzame kluizenaarsleven voor die vrouw niet zo geschikt was, plaatste ze haar in een zusterklooster, waar ze de heren alleen nog door de tralies van het kloosterslot heen kon zien...

*

Een andere keer was ze per boot vanuit Ierland naar Schotland gevaren om er linnen stoffen te gaan kopen. Op de terugweg werden ze overvallen door een storm. De stuurman riep: "Als we de spullen van dat ouwe mens niet overboord donderen, gaan we d'r allemaal aan!" Onmiddellijk trad er een windstilte in; nu dobberde de boot wat stuurloos rond op het wateroppervlak.. Waarop de stuur uitriep: "Door dat ouwe mens komen we straks allemaal nog om van de honger!" Meteen stak er een stevige bries op en de boot kwam weer op koers. Bij aankomst in de haven kwamen de zeelui haar een hand geven ten afscheid. Tegen de stuurman zei ze: "Kijk, dat je me steeds 'dat ouwe mens' noemt, is tot daaraan toe. Maar er is meer nodig in dit leven. Je moet ook bidden. Want als ik dat niet aldoor voor je gedaan had, had je nou reddeloos verloren op de bodem van de zee gelegen."